

Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak:

Egy évre 12 kor.
Fél „ 6 „
Negyed „ 3 „
Egyes szám 12 fillér.

ZSILVÖLGYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

A római kath. plebániia épületében (Templomutca). Hivatalos órák naponta 5-7-ig.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Főmunkatárs; Salló Károly.

Felelős szerkesztő: Fabritzky Antal.

Segédszerk.: Lengyel Béla.

Piskitől-Petrozsényig.

Piskin csöngetnek. Beszáll az ember a vonatba s indul csöndesen Petrozsény felé. A jámbor utazó, a kit jó vagy bal sorsa ver ide szűkebb hazánkba, a Zsilvölgyébe, hallott már egyet mást a vidékről. Tudja, az útja szép lesz, sziklás, vadregényes tájakon robog végig, tudja, hogy a vonal a Máv.-nak egyik legforgalmasabb szárnyvonala — és sejtí — különösen az utóbbira gondolva, hogy nyugodtan, kényelmesen utazhatik a forgalomhoz képest nagy számban felcsatolt kocsik valamelyikében — sőt, horribile dictu — még arról is álmodozik talán, hogy fáradt testét végig nyújtva valamelyik diványon s ha aludni nem is, de legalább pihenni tud Petrozsényig.

Szép álmok, bohó álmok!

Alig halad Piskitől pár száz méterre a vonat, megjelenik a kalauz bácsi zordon tekintélyes alakja a kocsik ajtajában s a tőle megszokott udvariassággal szólítja fel a jámbor, immár kényelembe helyezkedett utast: „Kifelé, kifelé! . . . Tessék más kupéba menni“!

„Miért? — kérdi szintoly udvariasan a megzavart jámbor.

— Azért, mert felteszem ezt a táblát ha akarja tudni“!

Samig szerencsétlenfelebarátunkkoffer-

jeit szedegeti, de diszeleg az ablakon az a férfiakra nézve végzetes kistábla: Női szakasz!

Be sem nyit még a második fülkébe, ismétlődik ugyanez a jelenet, a különbség csupán annyi, hogy ezen a táblácskán ezek a tiltó szavak állanak. Nem dohányzó!

A harmadik fülke felé el sem indulhat fejcsóváló barátunk, mert a kalauz egy hosszabb lépéssel megelőzi s fel sem ocsudhat bámulatából, már az orra előtt leng egy harmadik felírás, mely hirdeti, hogy szolgálati szekasznak van berendezve az a kényelmet ígérő, csalogató fülke, onnan pedig rongyos „cibil“-nek kuss!

A negyedikben pedig szorong tizenegy és fél utas (a balfele a folyosón tartózkodik) s fujják keservükben a füstfelhőket egymás szeme közé.

Végig ismétlődik pedig ez a jelenet, t. publikum mindennap Piskitől-Petrozsényig és vissza a második osztályos kocsiban, a mely be van rendezve négy fülkére. Csupán csak négyre és nem többre! És az utas, a ki elég drága pénzen váltotta meg a maga képzelte kényelmét, minden jobb izlésű ember nagy lelki gyönyörűségére torkaszakadtából ordítja a folyosón: „Kalauz! — hát hová menjek . . . az Istenit!“

És még nem is lehet haragudni erre

a szegény, sodrából kihozott emberre, mert igaza van. Sajnos! Nagyon igaza van.

A Piski-Petrozsényi vonal, eltekintve a horribis teher forgalomtól — olyan nagy személyforgalmat is bonyolít le, a melyet az ember hasonló szárnyvonalaknál egyáltalában nem tapasztal. S személyforgalmának lebonyolítására használ három első, (két fél fülkét egynek számítva) négy második s nem sokkal több harmadosztályos fülkét.

Legnagyobb mizériák természetesen a II-es kocsikban uralkodnak, ahol a középosztály szokott utazni, az a társadalmi középosztály, a melynek az I. jelzésű fülke igen drága, melynek drága ugyan a II-od osztály is, de a mely szívesen hoz mégis anyagi áldozatot, ha arról van szó, hogy legalább kényelmes ülésel enyhítse némiképpen az utazással járó kellemetlenségeket.

Ha komolyan vesszük cikkem elején a „táblácska“ jelenetét, a mit pedig száz és száz helybeli emberrel igazolhatok, hogy a legridegebb való, akkor még nem is kell nagyon megerőltetni fantáziákat s előttünk áll a másodosztályos kocsik képe a hol három tilos fülke üresen tátong s a negyedikben hering módra, összepréselve szoronganak az utasok. Azok pedig, kik a folyosón várják a rendcsináló kezét, látva,

Az én hárfám.

Az én hárfámon selyemszálból vannak,
A csengő-bongó dallamos hurok.
Belőlük lágyan pengető kezemmel
Vad-szilaj nótát csalni nem tudok.
Míg más, bemarkol száz acél hurjába,
S hymnust dalol a zürös napvilágba.
Az én hárfámról nem hangzik a dal . . .
S ha hangzanék is, valyon mit érnék el
A halkán zsongó-ringató zenével . . .?
— Másé volna a pálmás diadal!

Az én gyöngé-kobozverő kezem,
Akkor játszik, mikor leszáll a nap.
Ha elterül az alkony barna fátyla,
S jön vele a búbajos hangulat.
Pátyolat-felhők rongyos csipke fodra.
Arnyékok vet az ezüst fényű holdra,
Ezer sejtés, álmodás szárnyra kél.
A végtelenben apró tüzek égnek,
Szerelmet vall a reszkető levélnek,
Ringó lombok között a kósza szél.

Az én nótám csak este kél utjára,
S a néma éjben hosszú utja van.
Sápadt holdfénynél fent virrasztva várja
Sok rajongó-bálgó boldogtalan . . .
Hozzájuk repül halkán, szellőszárnyon.
A lelkükbe suhan, mint csöndes álom!
Suttog nekik: szeressetek tovább!
Beszél hozzájuk vigasztaló szókat.

Megbiztatja az ébren álmodókat,
Sebzett szívökre hinti balzsamát.

S azok a szegény, szerelmes bolondok,
Tudom: megáldják érte a nevem.
S többet ér ezer lármás diadálnál,
Száz pálmágnál többet ér nekem,
Ha tisztahurú hárfám lágy zenéje,
Könnyet tud csalni azoknak szemébe.
Kiknek lelkök bánattal van tele . . .
— S míg befogadnak a szívökbe szépen
Selymes hárfámról tovább száll az éjben,
A halkán zsongó-ringató zene.

Lengyel Béla

Lidi.

Irta: Fabritzky Antal.

Ragyogó feketeszemű, ébenhaju, kreolbőrű szépség volt. Talán festeni sem lehetne szebbet. Paraszt leány volt, vidékről került fel Pestre s cselédleány lett. Hozzánk került. Mikor először megláttam szinte rajta felejtettem a szememet. Akkor az egyszer sajnáltam csak, hogy nem piktor lett belőlem. Soha, soha szebb modellt, mint ő. Olyan volt, mint egy kis énekesmadár, napestig hangzott a dalos szava. A kezében égett a munka, szorgalmas, dolgozó leány volt. Az arca örökké mosolygott. Kimondhatatlanul bájos volt egyszerű buta romlatlanságában. Lidit mindenki szerette, hiszen szép volt, jó volt, becsületes volt.

Aztán őt is elnyelte az ár. A szomszédban

laktott egy szép ifju ember. A szava csupa méz, a tekintete csábító. Mindig lesett a lányra. S az hitte neki, hiába intették. Szerette a fiút. Nem ismerte az életet, azt hitte mindig így lesz. Örökké szép lesz s örökké szeretni fogják. Aztán eltűnt az ifju. Lidi szomorú lett, napestig elült szótlanul, egy zugban. Már nem énekelgetett, dolgozni sem szeretett már. Csendes, nagyon csendes leány lett belőle.

Az asszonya szomorúan sajnálkozva mondotta:

— Lidi, magából rossz leány lett. Lusta és rossz Elküldöm magát . . .

A Lidi sirt. Fuldokolva nyögte:

— Jaj, nagysága, jaj, nagysága . . .

Estére elment a Lidi. Sajnáltam, féltettem a leányt, hisz szép volt és fiatal. Az élet pedig oly rossz.

Aztán nemsokára megint visszajött a Lidi. Szakasztott olyan volt, mint azelőtt, szorgalmas, dolgozó és vidám. Tán még szebb is, mint azelőtt. Most már ismerte az életet, nem hallgatott a csábító szóra. Pedig mennyien kísértették! Olyan volt, mint egy szép élő szobor. Gondolkozik, de szíve nincs. Az urakat gyűlölte, tudta már, hogy hazug minden szavuk, hogy nem a szerelmét akarják, hanem őt magát. Vasárnaponként sem járt ki a Lidi, olyankor is otthon ült s fennhangon olvasgatót kölcsönként ponyvakönyveket.

Egy vasárnap aztán megint kimaradt, késő este jött haza, egy legény kísérte. Csúf, ragyavert, markos barna legény. A kapunál megálltak, bé-

hogy késik — önhatalmulag átrontanak az elsőosztályos fülkébe, nagy öröme az ott ülő, képzelt kényelmér még többet áldozó pár uri embernek.

Hát ez nagyon miserabilis állapot és semmikép sincsen rendjén.

Mindenesetre méltányoljuk azt a nemés buzgalmat, a melylyel a Magyar Államvasutak vezetősége kiváltságot biztosít egy a nőknek, mint a nemdohányzóknak, mint pedig hivatalos minőségben utazó alkalmazottjainak.

Méltányoljuk ezt a buzgalmat, még egyszer ismétljük, és szükség is van rá.

Igaz ugyan, hogy ezek a táblás fülkék legtöbbször üresen bámulnak ablakaikkal a tovatűnő táviró oszlopokra, de hát egyszer-máskor egy-két személy is megakad bennök s ha nem lennének táblázott fülkék, ezek kellemetlenkednének talán s a vasuti emberek méltatlankodva kiálltanának: „Már most, hogy tehessünk mi mindenkinek a kedvére!”

Pedig azt hiszem, nem is olyan nagy bölcs belátással, hanem csak egy kevés figyelemmel, kevés jóakarattal kilehetne elégíteni az utazó közönség amugy sem nagy igényét.

Van erre Piskitől-Petrozsényig két mód is. Az egyik kézenfekvő s tősgyökeresen orvosolna minden bajt, a másik, ha nem is orvosolna gyökeresen, de legalább enyhítené a bajokat.

Tessék még egy II-es kocsit felkapcsolni s akkor megmaradhatnának a táblás fülkék is s a nem kiváltságos utasok is jutnának egy kis kényelemhez. Az a lokomotív nem fog tüdővést kapni, ha egygyel több kocsival erőlködik is fölfelé kanyargós hegyi pályáján s a Máv.-nak sem kerülne új befektetésbe bizonyára, hacsak a „jóakaratot” is nem veszi a t. vezetőség felesleges befektetésnek. Ez lenne az első!

A második mód: tegyék legalább a „szolgálati szakaszt” jelző táblácskát I.-es

kocsira. Ezzel kevés előny lenne elérhető s hivatalnokait is jobban megtisztelné a Máv., ha már annyira tiszteli, hogy 8—10 fizető utast hely nélkül kényszerít utazni egy kettő, nagy kényeleméért.

De hát mindezekhez egy kis „jóakarát” is kellene, a mi sajnos, hiányzik a Magyar Államvasutak Pragmatikájából.

Ennyit akartunk elmondani, mert kívánta tőlünk a közönség érdeke.

Hogy segítve lesz-e a bajokon, vagy nem, nem tudjuk, de mindenesetre reméljük.

A kinek utja van, menni kell! — mondja a magyar ember s úgy látszik ezt a magyar mondást nagyon jól ösmerik a mi vasutasaink. S a kinek menni kell nem igen lármázhat, nem igen kiabálhat, mert fűtytyent a gőzös s az igazságot kereső atyafit úgy ott hagyja a faképnél, mint az a bizonyos szent, azt a bizonyos népfajt hajdanában.

Én azt hiszem, erre alapítanak egyes állomások vezető emberei, mikor csöndes, gunyos mosolygásuk azt látszik mondani: „Lármázz jó bolond! — hisz úgy is egy perc és mehet!”

Lehet, hogy a mi szavunkat is olyan csöndes, gunyos mosolygással fogják hallgatni Petrozsénytől-Piskig! De nekünk nem csak egy percünk van!

Időnk is van, kedvünk is van ezeket a miserabilis dolgokat egy kicsit megszelídíteni nem csak a Zsilvölgyében, hanem egész Magyarországon — a budapesti hírlapok utján.

A harmadosztályos közönségről — a mely baromi türelemmel nézi összezsufoltatását s lökdösni, — ráncigáltatni engedi magát az *induló* vonat lépcsőjén, minden egyes állomáson, csak azért, mert *jegyét adtak ugyan neki, de helyet már nem képesek adni* — most nem is irunk, esetleg fenttarjuk nagyobb lapok hasábjaira — ha megegyszer meglátjuk azt a gunyos, nem-törődő mosolygást s ha halljuk, hogy . . . felszállni . . . egy perc . . . Mehet!

L. B.

szélgettek. Az ablakból figyeltem őket. Egy-egy hangos szó megütötte a fülem. A legény beszélt.

— Holnap este várom . . .

Suttogtak soká, még csak egy szót halottam, amint Lidi mondta:

— Lejövök.

Bucsuru nyújtotta a kezét. A legény erősen vadul megrázta. A leány arca szinte eltorzult a fájdalomtól, de mégis mosolygott. Jól esett a szorítás.

Estéről-estére lestem őket. Lidi mindig leszőköt, a legény már várta. A leány arca sugárzott az örömtől. Boldog, szerelmes volt. A legény pedig beszélt, nyugodtan, szenvedély nélkül, a maga egyszerű nyelvén. Nem szerelemről beszélt, hanem a jövőről és amit mondott az jó volt, szép volt, mert az volt az élet.

Tavasza férjhez ment a Lidi. Pár nappal előbb eljött a Lidi asszonyához a legény. Rosszul beretvált, ragyás arcán megilletődés ült. Ünneplő feketeruha volt rajta. Tisztességtudóan beszélt:

— Nagysága, eljöttem a Lidiért. Mi szeretjük egymást. Két hét múlva esküszünk . . . Tessék hát elengedni a Lidit.

Az asszony a lányra nézett, az félig siró, félig nevető arccal mondta:

— Szeretem. Jó ember. Feleségül vesz.

— Jó, — mondta az asszony — én is eljövök az esküvőre.

Én voltam a Lidi egyik násznagya, ajándékot is vettem nekik. A legény köszönte meg. Olyan boldogok voltak. Szégyenlettem magam. Irigyeltem őket.

*

Soká nem láttuk a Lidit. Talán két év is elmúlt. Ősz felé egyszer csak újra beállított. A szép Lidi eltűnt. Az egykor rózsás arca sápadt. Fekete hajában őszszálak csillogtak. Szánalmas, nyomoruságos volt. Berohant az asszonyhoz. Sirva, nyögve mondta:

— Nagysága, édes jó nagysága, fogadjon vissza. Jó leszek. Jaj mi lett velem . . .

Zokogott keservesen, fuldokolva nyögte:

— Megvert. Mindig vert a gaz kutya. Nagysága, nagysága . . .

Csak itt maradt a Lidi. Csöndes, szóvalan volt. Dolgozott sokat, fáradhatlanul.

Másnap este színházba ment az asszony. Hazaérkezve, Lidit hívta. Kiment utána nézni. Talán alszik. Az asztalon egy papírlap feküdt, Lidi irta, görbe, kusza betűkkel.

„Drága Nacságám, elgyűnt az emberem, többet nem ver. Elmegyek, ne tesszen haragudni. Bocsánatot kérek, a kezit csókolja: Lidi.”

ROVÁS.

A bérkocsik. Azt hiszem, nem merész az állításom, ha azt mondom, hogy bérkocsi elnevezés alatt olyan kocsit kell érteni, amely bizonyos bérért kocsiztatja az embert. Ez legalább mindenütt ahol bérkocsik vannak, így is van. Nálunk azonban nem. Máshol előbb dijszabályzatot készítenek s csak azután adnak hajtási engedélyt. Nálunk ez is megfordítva történik. A mi bérkocsisaink olyan díjat követelhetnek, amilyent csak akarnak. Ez tisztán az ő kedvük és izlésük szerint történik. Ha az emésztésük jó és zavartalan akkor a kocsi is olcsó. S én éppen ezért nem is sürgetem azt a dijszabást, hanem inkább arra kérem az Uristent, hogy tartsa meg a kocsisok mélyen tisztelt gyomrát tovább is friss és jó egészségben. Mert különben baj lesz. Nagy baj lesz. Mert izzadni fogunk. Pénzt fogunk izzadni.

A multság. Ne tessék megijedni nem táncmultságról lesz szó. Sem pedig műkedvelői koncertről. Nem. Mi csak arról akarunk egy pár szót írni, hogy miként mulat a mi nagy számú, jómódu és intelligens közönségünk. Jön egy kabaret alias orfeum. Jön ezzel néhány nő is. Aztán énekelnek is. A szoknyájuk rövid. A rövid szoknya alul pedig kilátszik a láb. Ezért hát a notát is meghallgatják az urak. Mert ide csak azok mennek el. S így aztán jó kis üzletet lehet csinálni. Ez jó kis helyecske. Itt lehet ám cabaretezni. Ide érdemes eljönni. S jönnek is, jönnek is. Vagy jön egy kis cigánymuzsika, hát mindenki megy és meghallgatja. Hull a sok picula, korona meg néha a bankó is. A publikumnak tetszik, hát örül. A cigány is örül. A kávé is örül. Hát én is örülök. Nincs semmi baj. Hanem elgondolkozom mégis. Ezért a sok pénzért milyen nemes, milyen élvezetes, milyen hasznos módon lehetne mulatni. És az talán szebb is lenne. És okosabb is lenne.

HIREK:

— **Előfizetési felhívás.** Lapunk első száma a villanytelepen történt üzem szakadás következtében késve jelent meg. A jövőben lapunk barátai a kora reggeli órákban kézhez kapják a lapot, mely mindenkor a legfrissebb hírekkel fog szolgálni. — A zavartalan és fennakadás nélküli szétküldés céljából **kérjük az igen tisztelt olvasóközönséget, hogy a lapot megrendelni, illetve az előfizetési árakat lapunk kiadóhivatalához juttatni méltóztassanak.**

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Eész évre	12 korona.
Fél	6
Negyed	3

— **Hidteherpróba.** Az új Malea hidat tegnap végre átadták a közforgalomnak. Ezt megelőzőleg f. hó 18-án megtartották a jelenlevő Buday Béla miniszteri tanácsos és Pogány Béla alispán jelenlétében a hid teher próbáját, mely teljes sikerrel járt.

— **Tanítógyűlés.** A „Hunyadvármegyei Általános Tanítóegyesület” zsilii járásköre, Vulkánban f. hó 18-án tartotta őszi rendes gyűlését. A teljes hat óra hosszágú tartó gyűlés programja igen gazdag, tartalmas és változatos volt. A gyűlést megelőzőleg, a tanítószág az isteni tiszteleten vett részt, majd az ülésteremben Salló Károly elnök, a társadalomnak az iskolaügy iránti kötelességeire való rámutatás kapcsán, a tanítószág lelkes, hazafias törekvéseit hangoztató beszéddel nyitotta meg az ülést. A beszédet a jelenlevők tetszéssel és éljenzéssel fogadták. A tárgysorozat 4 pontjában a gyakorlati tanítások megvitatása került szőnyegre. A phonomimikai módszer alkalmazásáról, verstárgyalásról, karének vezetéséről és a közönséges törtétekkel való foglalkozásról tartott ügyes tanítások nagyon szép és tanulságos vitát provokáltak. Kü-

lönösen kitünt Károlyi Lajos vulkáni társulati tanító énektanítása. Az új utasítást Nána Aurél petrillai igazgatótanító lelkiismeretes gondossággal és fáradságot nem ismerő nagy munkával ismertette. Sokan hozzászóltak e nagy fontosságú tárgyhoz; de a legbővebben Gaál J. petrozsényi áll. tanító és körjegyző indokolta az új utasítással szemben elfoglalt álláspontját. Az ülés másik érdekes tárgya Lévy Gábor társulati igazgatótanítónak a szépírás tanítási módszeréről tartott igen figyelemre méltó előadása volt. Ezután előbb Wass Imre vulkáni igazgatótanító a nevelőoktatás köréből merített általános vonatkozású dolgokról, majd pedig Bakó Lajos ugyancsak ottani tanító az abnormális gyermekek nevelés-tanítási kérdéséről olvasott fel egy-egy figyelemre méltó értekezést. Az ülést a Rosenthal-féle vendéglőben megtartott, kedélyes hangulatban lefolyt társaság követte, melyen a vulkáni intelligencia számos tagja is részt vett.

— **Halálozás.** Mint részvétellel értesülünk, Kindris János h. rendőrségi biztos egyetlen gyermeke, az 5 és fél éves kis Margitka folyó hó 18-án elhunyt.

— **A határrendőrségnél** a napokban nagy változások történtek. A petrozsényi rendeltség, mely ezidéig a Szentiványi Károly h. rendőrkapitány parancsnoksága alatt álló orsovai kerülethez tartozott, a napokban annak hatásköréből kivonattott és a nagyszabeni parancsnoksághoz osztattott be. Az új parancsnok Pits Sándor h. rendőrtanácsos igen meleg szavak kíséretében vette át a régi vezetőtől a kirendeltséget.

— **Táncmulatság.** A vulkáni iparosok és iparosifjak f. hó 27-én szombaton a Prokopp-féle vendéglőben táncmulatságot rendeznek. Belépődíj személyenként 2 korona, családjegy 5 korona.

— **Ismeretlen halott.** A róm. kath. plebánia bérházának pincéjében tegnap reggel egy ismeretlen, ruházatára nézve magyar parasztnak látszó középkorú halottat találtak. Halálának oka a megejtett orvosi vizsgálat szerint szívszélhűdés. Kilitét kutatják.

— **Rendőrségi hírek:** A Rozenberg-féle korcsmát a napokban egy részeg, garázda legénycsapat valóságos megostromolta. Mindent, ami a kezük ügyébe került, összetörték s az összes jelenlevőket véresre verték. A korcsmáros kára 300 korona. A garázda legények közül tizenegyet előállított s letartóztatott a rendőrség.

— **Mielőtt vásárolna,** tekintse meg a Stern Ch. és Pich utóda (Fehér)-féle uri- és női divat és rőfösáru üzletét, ahol az üzlet eladása folytán az összes raktáron levő áruk a bevásárlási áron alul is eladatnak.

LEGUJABB.

Távirat — Telefon.

(Saját tudósítónktól).

Petrozsény, 1909. nov. 20. este.

Bulgária új alkotmánya.

A bolgár szobránje a napokban fogja tárgyalni az új alkotmánytervezetet. Erre azért van szükség, mert a mai modern viszonyoknak a régi már semmiképen sem felel meg.

A darabontok előtérben.

Kubinyi Géza volt darabont főispán ma Budapestre érkezett ahol Lukács Lászlóval hosszabb konferált egy újabb darabontormány lehetőségei felől. Az egész akciónak Kristóffy a mozgatója akit a trónörökös ma ismét kihallgatáson fogadott.

A szász király Bécsben.

A szász király ma Lipszén át Bécsbe érkezett, hol néhány napig őfelsége vendége lesz.

Orosz menekült Budapesten.

Az orosz titkos rendőrség kiküldöttei most

lázasan nyomoznak egy a Budapest előkelő körökben is megfordult állítólagos finn forradalmárt, aki mindenütt Heiger Adalbert dr. néven szerepelt. A jeles férfiú Budapest összes tudosait végig pumpolta, köztük Sály Gyulát az egyetem rektorát is.

A Kossuth gyászünnepély.

A Kossuth mauzoleum csütörtökön f. hó 25-én tartandó felavatása országos gyászünnepség keretében fog lefolyni. Az összes hatóságok azon testületileg vesznek részt. A képviselőház hatalmas koszoruját Gaál Sándor a képviselőház elnöke fogja beszéd kíséretében letenni. Atyja hamvai örök nyugalomra tételénél jelen lesz Kossuth Lajos Tivadar is, aki e célból szerdán a fővárosba érkezik.

Óriási vulkanikus kitörés.

Madridból jelentik, hogy Santiágo községet pusztulás fenyegeti, a közlebe lévő évszázadok óta pihenő vulkán ma kitört s a láva folyam elárrástal fenyegeti a várost. A város lakossága a tenger partra menekült.

A kínai copf eltörlése.

A kínai kormány rendeletet bocsájtott ki, amely szerint a gyászév leteltével megszünteti a a copf kötelező viselését. Elsősorban az államhivatalnokok, katonatisztek és diákok fogják a copfot letenni.

Diák sztrájk Szegeden.

A szegedi állami felsőipariskola 46 növendéke péntek óta sztrájkol s az igazgató felhívására, mely elbocsátással fenyegeti a tanulókat, sem hajlandók az előadásokat, panaszuk orvoslása előtt tovább látogatni.

Vámcsalás Washingtonban.

Az óriási vámcsalás következtében, a kormány újabb 73 alkalmazottat kénytelen volt a szolgálatból elcsapni.

A központi városház veszedelme.

A központi városháza (a régi Károly kaszárnya) egyik fala ma megrepedt. A katonai ügyosztályt ma délelőtt sürgősen kiköltöztették.

Irredentista olasz tanár.

Palesti bolognai egyetemi tanár a diáksághoz intézett beszédében arra intette és buzdította a diákságot, hogy legyen elkészülve a közeli harcra amikor a nem olasz kézben lévő, de olaszok lakta területeket vissza kell, akár vér áron is foglalni.

Az amerikai bányakatasztrófa.

A bányákból eddig nem sikerült a holttesteket felhozni. A vizsgálat eredménye a társaság vezetőségére igen terhelő.

Nagy botrány a pétervári főtörvényszéken.

A szentpétervári főtörvényszék mai tárgyalásán először jelent meg női ügyvéd. Az ügyész ez ellen kifogást emelt, amiből oly nagy botrány kerekedett hogy az elnök kénytelen volt a tárgyalást elnapolni.

A sár.

(Két ur találkozik a Kossuth utcában. Üdvözlök egymást.)

Az egyik: Jó napot.

A másik: Jó napot.

Az egyik: Hogy van, hogy van?

A másik: Köszönöm, jól és Ön?

Az egyik: Köszönöm, csak meg vagyok. De kicsoda szemtelenség magától, hogy nem is gratulál.

A másik: Gratulálni . . . Mihez?

Az egyik: Ma van a születés napom.

A másik: Igazán, igazán. Gratulálok. Örvendek. Gratulálok. És hányadik, ha szabad tudnom?

Az egyik: Bizony már a negyvenedik. Öregszünk barátom, öregszünk.

A másik: Nő, nő nem kell hencegni. Hisz maga még egészen fiatal ember. Mondhatnám, még egész gyermek.

Az egyik: Öregem maga túloz. Nálam öregebb benszülött nincs, kivéve egyet.

A másik: S ki az.

Az egyik: (a kocsiuttra mutat, hol most is, mint mindig öles a sár). Ez. Ez itt. Ez a sár.

A másik: Vicc! Jó vicc. Szép kis vicc. Hanem én mondanék valamit magának. De diszeret....

Az egyik: Becsületszavamra . . . . .

A másik: Hát jó. Megmondom. Én most a község házáról jövök. (Közelebb hajol, sugva) ot? tanácskoznak. Nagyon tanácskoznak. Tudja miről, Hogyan lehetne ezt a rengeteg sarat értékesíteni.

Az egyik: (csodálkozva). Értékesíteni . . . . .?

A másik: Persze. Mert ha valaki megveszi a sarat, hát el is hordatja. Elviszi a portékát. Mert ha nem adják el nem viszi el a kutya sem. Érti?

Az egyik: (Iszonyu bambán). Igen . . . . .

(Kezet fognak és elválnak. Mindkettő az utca tulsó oldalára igyekszik. Egy pár percig némán nézik a végzetetlen sártengert. Aztán felgyüri mindegyik a nadrágját a nyakáig és úgy tapossa a feneketlen sarat.)

Irodalom és művészet.

Ifjúság. Ily című verses regényére hirdet előfizetést Lengyel Béla lapunk jeles készültsgü h. szerkesztője. Akik az „Uj Idők”ből az ő verselő művészetét már ismerik azok bizonyára kedves ismerősként üdvözlök nevét. Az ő bájos, szívből eredő minden mesterkéltég nélküli sorai könnyen kedvelté teszik őt előttünk. A verseskötet január hóban jelenik meg s az ára 2 korona lesz. Előfizetéseket elfogad lapunk kiadó hivatala is.

Pakots Józsefről lapunk budapesti tudósítójáról és állandó munkatársunkról a „P. H.” a következő bájos kis apróságot hozza:

Éppen négy éve annak, hogy egy fiumei magyar lap, a Magyar Tengerpart, megkezdte a magyar költők bemutatását olasz nyelven. A lap szerkesztője lefordította Pakolts József „Mi légy fiam?” c. szelid hangulatu versét A Bonéta fiumei olasz költővel. A Magyar Tengerpart eljutott Bolognába s az olasz redaktor szó nélkül egy nyisszantással kimetszette a verset és saját lapjában közölte, persze nem jelezve, hogy fordítás, csupán a nevet írva alá: Giuseppe Pacoci.

Itáliában bolyongott a vers, nyirták ide-oda de az olasz nyelv messze terjedvén, eljutott a dél-amerikai „Letteratura” lapig, mely kimélet nélkül átvette. Itt elakad a nyom, egész a spanyol forradalomig, mikor ismét feltűnik Barcelonában a vers. Feltűnik pedig azért, mert, mint a barcelonai hivatalos lap jelenti, elkoboztak egy heti lapot (szóul-szóra) Pacoci Giuseppe, a Délamerikában élő forradalmár olasz költő, „Légy forradalmár fiam” című verse miatt s a vers íróját in effigie elitelték.

Persze a szelid, hangulatos vers ezalatt úgy átalakult forradalmi verssé mint a székely nevű Pakots olasz Pacocivá.

Pacoci, alias Pakots, persze mit sem tudott az esetről és míg a spanyol sbirrek, vagy hogy hívják a spanyol poroszlókat bilincs csörgetve keresték a Standardó szerkesztőségében, a viharos spanyol estén ő bizonyára nyugodtan ült le családjá körében vacsorálni, mintha nem is volna forradalmár olasz költő, ellensége dinasztiaknak és állami rendnek.

De mindenesetre nem ajánlatos, hogy elmenjen Barcelonába, mert úgy agyonlövik, mint a pinyet, vagy legalább is több évi gályarabságot kap, mint a hány sora volt versének, Mert a spanyolok már ilyenek.

LAPKIDÓ: A ZSILVÖLGYE LAPKIDÓ VÁLLALAT.

Borsy János

kőmives mester Petrozsény.
Elvállal minden építkezési szakba vágó munkát pontos és gyors kivitelben. Továbbá készít terveket, költségvetéseket jutányos árak mellett.
Lakás: Kálvária 198. sz.

1494 sz. — 1909. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-al, illetőleg az 1908. évi XLII. t.c. 19. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1909. évi 6907 sz. végzése következtében dr. Apáthy Árpád ügyvéd által képviselt dévai takarékpénztár javára 170 K s jár. erejéig, 1909. évi augusztus hó 16-án fogatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 890 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: széna, ló, disznó, fém és követelés nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. bíróság 1909. évi V. 1615 számú végzése folytán 170 kor. tőkekövetelés, ennek 1908. évi dec. hó 2. napjától járó 6/10 kamatai, 1/30 váltódíj és eddig összesen 86 kor. 62 fill. bíróság már megállapított költségek erejéig, Petrilla községben, végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására 1909. évi nov. hó 25. napjának délutáni 4 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándokozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetésért, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLII. t.c. 20 §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt, Puj 1909. évi november hó 3. napján.
Bíró János, kir. bir. végrehajtó.

Egy jó házból való fiu

tanulónak felvétetik Rodi Ferenc műlakatosnál Petrozsény, özv. Hubertné-féle ház.

T. cim!

Van szerencsém nagybecsü tudomására hozni, hogy üzletemet a jövő hó közepén az Első magyar részvény serfözde új épületében (az Emke szállodával szemben) helyezem át.

A mai igényeknek megfelelően hatalmasan megnagyobbítva üzletemet elsőrangú és nagy raktárt tartok rőfös, fehérnemű, uri és nődivatárucikkokban.

Addig is mig üzletemet áthelyezem az összes még raktáron lévő árumat, tetemes árleszállítással bocsájtom a nagyérdemű vevőközönség rendelkezésére.

Szíves pártfogást kér

VOGEL MÁRKUSZ

divat és rőfösárú kereskedő.

PETROZSÉNY.

Telefon. 2001. Telefon.

**SÁROSSY JÓZSEF
ELSŐ TEMETKEZÉSI VÁLLALAT
PETROZSÉNY.**

Elvállal temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivetelig. A „TEMETKEZÉSI VÁLLALAT” Petrozsényben raktáron tart dúz választékban érc- és fakoporsókat, továbbá finom nickkoporsókat, sarkophágót, mindenféle szemfedeleket, érc-, mű-, és élővirág koszorúkat, szallagokat, viasz- és szurokfátyákat. Fakoporsók 2 kortól feljebb, érckoporsók gyermekeknek 14 koronától feljebb, feintetteknek 70 koronától feljebb.

A „Temetkezési Vállalat” Petrozsényben elvállal kápolnák, termek, szobák, bevonását gyászszal, hullák elszállítását és hozatalát, szóval a temetések rendezését.

A gyászeset megtörténtével, a hozzartózkodók bármilyen módon tett értesítésére — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt a vállalat megbízottja tisztelettel teszi a rendelmény átvétele végett és gondoskodik annak gyors és pontos kiviteléről.

A „TEMETKEZÉSI VÁLLALAT” PETROZSÉNYBEN gyászkeimek és gyászfátyolok nagy raktára.

A legesekélyebb rendelményneél is gyors és pontos kiszolgálás.

Sürgöncim: Első Temetkezési Vállalat Petrozsény.

ÉRTESÍTÉS.*Mélyen tisztelt közönség!*

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség tudomására hozni, hogy Figuli Antal könyvnyomda és papirkereskedés üzletéből, ahol majdnem 12 évig mint üzletvezető működtem, mult hó közepén kiléptem és a római kath. plébania bérházában (Templom-utca) egy teljesen modern, a mai viszonyoknak minden tekintetben megfelelő

könyvnyomda, könyvkötő és papirkereskedő üzletet nyitottam.

Nyomtatványok, név-, eljegyzési- és esküvői-kártyák, gyászjelentések, hirdetmények a leggyorsabban, a legszebb kivitelben és legjutányosabb árban fognak elkészítettetni.

Iskolai szükségletek, papírneműek, írószerek és üzletikönyvek nagy raktára. Különböző rendszerű írógépekhez megfelelő szallagokat állandóan raktáron tartok.

Midőn még bátor vagyok felemlíteni, hogy könyvnyomdamat a legnagyobb áldozatok árán — villanyerőre rendeztem be, vagyok a t. vevőközönség jóakaratu pártfogását kérve

teljes tisztelettel

MUNTYÁN TIVADAR

könyvnyomdász és papirkereskedő.